

Effectiveness of Pennsylvania resiliency program on attribution styles and psychological adjustment in college students

E. Mansoori¹, O. Shokri^{2*}, H. Pourshahriar[†], H. R. Pouretemad[‡], S. P. Rahiminejad[§]

Abstract:

Aim: The purpose of this study was to examine the effectiveness of Penn resiliency program on student psychological adaptation and attribution styles.

Methods: In this pretest-posttest nonequivalent-group design in company with 2 months follow up stage, 30 students at Shahid Beheshti University in experimental and control groups responded to the student adaptation to college questionnaire Baker & Siryk (1984) and attribution style questionnaire Peterson, Semel, von Beayer, Abramson, Metalsky & Seligman (1982). The experimental group received 7 resilience training sessions (2 hours per session). **Results:** The results of covariance analysis indicated that Penn resilience program was effective in increasing psychological adaptation and optimistic explanatory patterns and in decreasing pessimistic explanatory patterns in short term and long term. **Conclusion:** This findings suggest that Penn resilience program in university students could result in increasing psychological adjustment by providing the ability to use optimistic explanatory patterns.

Key words: *attribution styles, Pennsylvania resiliency program, psychological adaptation*

1. M. A. in general Psychology, Shahid Beheshti University

2*. Corresponding author, Assistant professor, Shahid Beheshti University
Email: oshokri@yahoo.com

3. Assistant professor, Shahid Beheshti University

4. Professor, Shahid Beheshti University

5. Counselor and teacher in Radman group

اثربخشی برنامه تابآوری پنسیلوانیا بر سبک‌های اسنادی و سازگاری روان‌شناختی دانشجویان

الهام منصوری^۱، امید شکری^{۲*}، حسین پورشهریار^۳، حمیدرضا پوراعتماد^۴ و سیدپیمان رحیمی‌نژاد^۵

دریافت مقاله: ۹۲/۸/۱۲؛ دریافت نسخه نهایی: ۹۲/۱۱/۱۷؛ پذیرش مقاله: ۹۳/۲/۱۱

چکیده

هدف: پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی برنامه تابآوری پنسیلوانیا بر سبک‌های اسنادی و سازگاری روان‌شناختی دانشجویان انجام شد. روش: روش پژوهش شبه‌تجربی با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون همراه با پیگیری ۲ ماهه و جامعه آماری دانشجویان گروه روان‌شناسی دانشگاه شهید بهشتی به تعداد ۲۰۷ بود که به روش نمونه‌گیری در دسترس ۳۰ نفر از آن‌ها انتخاب و در دو گروه آزمایش و گواه جایگزین شدند و قبل، بعد از آزموزش و ۲ ماه بعد به پرسشنامه سازگاری روان‌شناختی دانشجویان با دانشگاه بیکر و سیریاک (۱۹۸۴) و پرسشنامه سبک‌های اسنادی پیترسون، سیمل، بی‌یر، آبرامسون، متالسکی و سلیگمن (۱۹۸۲) پاسخ دادند. برنامه تابآوری پنسیلوانیا به شیوه گروهی در ۷ جلسه دو ساعته هفت‌تایی یک جلسه به گروه آزمایش آزموزش داده شد. یافته‌ها: نتایج تحلیل کواریانس نشان داد که در کوتاه مدت و بلند مدت برنامه مداخله‌ای در افزایش سطح سازگاری روان‌شناختی و الگوی اسنادی خوش‌بینانه و کاهش الگوی اسنادی بدینانه دانشجویان موثر بوده است. نتیجه‌گیری: آمروش برنامه تابآوری پنسیلوانیا را می‌توان مداخله مؤثر و کارآمدی درنظر گرفت که با تغییر الگوهای اسنادی بدکارکردی دانشجویان نقش چشم‌گیری در ارتقای سطح سازگاری روان‌شناختی آن‌ها ایفا می‌کند.

کلیدواژه‌ها: برنامه تابآوری پنسیلوانیا، سازگاری روان‌شناختی، سبک‌های اسنادی

۱. کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی، دانشگاه شهید بهشتی

۲*. نویسنده مسئول، استادیار دانشگاه شهید بهشتی

۳. استادیار دانشگاه شهید بهشتی

۴. استاد دانشگاه شهید بهشتی

۵. مشاور و مدرس گروه رادمان

Email: oshokri@yahoo.com

مقدمه

از آن جا که در خلال سال‌های گذشته، همواره کیفیت پاسخ‌دهی به مطالبات زندگی تحصیلی به صورت یکی از محدود مسیرهای حصول پرستیز اجتماعی و همچنین کسب منابع مالی ایفای نقش کرده، حضور در موقعیت‌های پیشرفت برای فراگیران در مقاطع تحصیلی مختلف با تجربه طیف وسیعی از هیجان‌های مثبت و منفی همراه بوده است (پوتوین، لارکین و سندر، ۲۰۱۴؛ کینگ و گارلن، ۲۰۱۳؛ پورشهریار، ۱۳۹۳). بنابراین، فراگستری پدیده هیجان‌های پیشرفت در موقعیت‌های تحصیلی از یکسو و ضرورت گریزناپذیر تجهیز فراگیران با هدف آموزش مدیریت بهینه مطالبات موقعیت‌های تحصیلی انگیزاندۀ از سوی دیگر، توسعه برنامه‌های مداخله‌ای کارآمد را غیرقابل اجتناب کرده است (نابر و ویات، ۲۰۱۴؛ ریگر، گلننسی و پیتس، ۲۰۱۳؛ پول و کوالتر، ۲۰۱۲؛ جاکلووا، ۲۰۱۲؛ ساکورای، مک‌کال- Wolff و کاشیما، ۲۰۱۰).

در محدوده تلاش‌های نظام‌مند پیشین، اهم قلمروهای مفهومی منتخب با هدف طراحی برنامه‌های مداخله‌ای برای تحقق هدف با اهمیت ایمن‌سازی روانی فراگیران شامل آموزش سخت‌رویی (جیمسون، زیرچاپ؛ شکوهی فرد، حمید و سودانی، ۱۳۹۲)، حل مساله اجتماعی (باکر، ۲۰۰۳؛ سانگ، گیونگ- هی و چیونگ، ۲۰۱۱)، راهبردهای مقابله با تنیدگی (استینهارت و دالبیر، ۲۰۰۸؛ هیروکاوا، یاگی و میاتا، ۲۰۰۲a؛ هیروکاوا و همکاران، ۲۰۰۲b)، ذهن‌آگاهی بین‌فردي (کوهن و میلر، ۲۰۰۹)، ادراک خود (آندو، ۲۰۱۱) و مدیریت زمان (کئوگ، بوند و فلاکسمان، ۲۰۰۶) بوده است. مرور شواهد تجربی نشان می‌دهد که «برنامه تاب‌آوری پنسیلوانیا» به عنوان یکی از برنامه‌های مداخله‌ای پراستفاده برای تجهیز روان‌شناختی افراد در رویارویی با تجارب منفی زندگی، اعم از تحصیلی و غیرتحصیلی از اهمیت غیرقابل‌انکاری برخوردار است (سلیگمن، ارنست، گیلهام، رویج و لینکینس، ۲۰۰۹؛ فورگارد و سلیگمن، ۲۰۱۲).

رویکرد مفهومی پیشنهادی ابرامسون، سلیگمن و تیزدل (۱۹۸۷؛ نقل از پیترسون و استین، ۲۰۰۰) درباره خوش‌بینی با تأکید بر مفهوم سبک‌های تبیینی، منطق نظری زیربنایی برنامه تاب‌آوری پنسیلوانیا را تشکیل می‌دهد. طبق دیدگاه ابرامسون و همکاران (۱۹۷۸؛ نقل از پترسون، ۲۰۰۰)، مفهوم الگوی استنادی به مثابه یک مهارت آموخته‌شده، بر تبیین ارجح فرد برای وقوع علل رخدادها دلالت دارد. طبق این چهارچوب مفهومی، در مواجهه با رخدادهای منفی، گرایش فرد به استفاده از علل بیرونی، ناپایدار و خاص، بیان‌گر سبک تبیینی خوش‌بینانه و تمایل فرد به استفاده از علل درونی، پایدار و فراگیر، بیان‌گر الگوی استنادی بدینانه است. مرور شواهد تجربی مختلف نشان می‌دهد که استفاده فراگیران از الگوهای استنادی غیرانطباقی، با گستره وسیعی از بدکارکردی‌های انگیزشی، هیجانی و جسمانی رابطه دارد (سیفتر، ۲۰۰۴؛ پیترسون و استین، ۲۰۰۹؛ راسموسون، اسچیر و گرینهوس، ۲۰۰۹).

طبق دیدگاه سلیگمن (۲۰۰۲) استفاده از برنامه پیشگیری پنسیلوانیا، به مثابة یک برنامه بازآموزی اسنادی، دستیابی به هدف خطیر مدیریت پسایندهای چندگانه متعاقب رویارویی با رخدادهای منفی زندگی و ایمن‌سازی روانی افراد را میسر می‌سازد. نتایج مطالعه فراتحلیل براون‌واسر، گیلهام و کیم (۲۰۰۹). در مورد ۱۷ پژوهشی که با استفاده از برنامه پیشگیری پنسیلوانیا انجام شد حاکی از اثربخشی برنامه پیشگیری پنسیلوانیا در کاهش نشانه‌های افسرگی کودکان و نوجوانان در کوتاه و بلند مدت به‌طور تجربی بود. هم‌چنین، نتایج مطالعه کاردمیل، ریویچ و سلیگمن (۲۰۰۲) نشان داد که برنامه تاب آوری پنسیلوانیا از طریق کاهش متوسط اندازه‌های به‌دست آمده در برخی منابع اطلاعاتی واسطه‌مند مانند افکار خودآیند منفی و نامیدی و افزایش در متوسط اندازه‌های خوشبینی و عزت نفس، با کاهش نشانه‌های افسردگی همراه است. علاوه بر این، نتایج پژوهش براون‌واسر و گیلهام (۲۰۰۸) اثربخشی برنامه تاب آوری پنسیلوانیا در کاهش الگوهای رفتاری ناسازگارانه درونی‌سازی شده یعنی نشانه‌های اضطرابی، و مشکل‌های رفتاری ناسازگارانه بروئی‌سازی شده نظیر پرخاشگری و بزهکاری را به‌طور تجربی در نوجوانان تایید کرد. هم‌چنین، نتایج مطالعه باچانان، گردنزوارت و سلیگمن (۱۹۹۹) که با هدف تغییر در سبک اسنادی غیرانطباقی دانشجویان انجام شد، نشان داد که استفاده از مداخله شناختی- رفتاری در تغییر سبک تبیینی، میزان امیدواری و نگرش نسبت به ناکامی در دانشجویان موثر است. در نهایت، نتایج مطالعات پژوهشگران داخلی علاقه‌مند به بهبود کیفیت زندگی تحصیلی دانشجویان نیز به‌طور تجربی از اثربخشی مداخله‌های شناختی- رفتاری بر افزایش باورهای خودکارآمدی، عزت نفس، جرأت‌مندی و کاهش نشانه‌های اضطرابی حمایت کرده‌اند (بساک‌نژاد، زرگر و حاتمی سربزه، ۱۳۹۲؛ ایلخچی، پورشریفی و علیلو، ۲۰۱۱؛ همتی ثابت، خلعتبری و امینی، ۱۳۹۱؛ وحیدی‌مطلق، کجباف و صالح‌زاده، ۱۳۹۰؛ وطن‌خواه، نیک‌آمال و نیک‌شعار، ۱۳۹۰؛ حسینی‌بهشتیان، ۱۳۸۹).

بنابراین، با توجه به نتایج مطالعات مختلف، درباره ضرورت انجام مطالعاتی با هدف تجهیز روان‌شناختی دانشجویان در مواجهه با تجارب هیجانی منفی در موقعیت‌های تحصیلی، در پژوهش حاضر اثربخشی برنامه مداخله‌ای مبتنی بر بازآموزی اسنادی، در قلمرو مطالعاتی مدیریت تجارب هیجانی در بافت‌های تحصیلی، این برنامه آموزشی به‌طور تجربی بررسی و فرضیه‌های زیر را آزمون کرد.

۱. آموزش برنامه تاب آوری پنسیلوانیا بر سبک‌های اسنادی و سازگاری روان‌شناختی دانشجویان مؤثر است.

۲. تاثیر آموزش برنامه تاب آوری پنسیلوانیا بر سبک‌های اسنادی و سازگاری روان‌شناختی دانشجویان در مرحله پیگیری پایدار می‌ماند.

روش

پژوهش حاضر از نوع مطالعات شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون پس آزمون با گروه گواه غیرمعادل همراه با پیگیری ۲ ماهه و جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانشجویان روانشناسی مقطع کارشناسی گروه روانشناسی دانشگاه شهید بهشتی به تعداد ۲۰۷ بود. از طریق روش نمونه‌گیری در دسترس تعداد ۳۰ نفر از دانشجویان روانشناسی سال اول انتخاب شدند و در دو گروه آزمایش و گواه قرار گرفتند. بر اساس روش پیشنهادی کوهن (۱۹۸۶، نقل از سرمه، بازرگان و حجازی، ۱۳۸۳) با پذیرش $\alpha = 0.05$ ، از طریق انتخاب ۱۵ مشارکت کننده برای هر یک از دو گروه گواه و آزمایش و در نهایت توان آزمون آماری برابر با 0.88 ، حجم نمونه شامل ۳۰ واحد آزمایشی تعیین شد.

ابزار پژوهش

۱. پرسش‌نامه سازگاری دانشجویان با دانشگاه^۱. بیکر و سیریاک (۱۹۸۴) با فرض ساختاری ساختاری چندبعدی برای مفهوم سازگاری روان‌شناختی دانشجویان، پرسش‌نامه سازگاری دانشجویان با دانشگاه را توسعه دادند. این ابزار از چهار خرده‌مقیاس سازگاری تحصیلی، سازگاری اجتماعی، سازگاری شخصی عاطفی و دلبستگی به دانشگاه تشکیل شده است. خرده‌مقیاس سازگاری تحصیلی، چگونگی مدیریت مطالبات زندگی تحصیلی توسط دانشجویان، خرده‌مقیاس سازگاری اجتماعی، بر کیفیت تعامل‌های بین فردی دانشجویان با دوستان و استاید در دانشگاه، خرده‌مقیاس سازگاری شخصی عاطفی، وضعیت سلامت روانی و جسمانی دانشجو در محیط دانشگاه و در نهایت، خرده‌مقیاس دلبستگی به دانشگاه، میزان تعهد و علاقه‌مندی دانشجو به دانشگاه به عنوان یک نهاد اجتماعی را اندازه‌گیری می‌کند. در این پرسش‌نامه دانشجویان به هر گویه روی یک طیف پنج درجه‌ای از «اصلاً=در مورد من صدق نمی‌کند» تا «کاملاً=در مورد من صدق می‌کند» پاسخ می‌دهند. در این پرسش‌نامه، نمره بالا بر سازگاری مناسب و نمره پایین بر مشکل‌های بیشتر در فرایند سازگاری دلالت دارد. در مطالعه حاضر مقادیر ضرایب همسانی درونی برای خرده‌مقیاس‌های سازگاری تحصیلی، سازگاری اجتماعی، سازگاری عاطفی، دلبستگی به دانشگاه و نمره کلی سازگاری روان‌شناختی به ترتیب برابر با 0.84 ، 0.81 ، 0.80 و 0.83 به دست آمد.

1. student adaptation to college questionnaire

^۱ علاقه‌مندان می‌توانند جهت تهیه این ابزار با نشانی الکترونیکی نویسنده مسئول مکاتبه کنند.

۲. پرسشنامه سبک استنادی^۱. پیترسون، سیمل، بییر، آبرامسون، متالسکی و سلیگمن (۱۹۸۲) با هدف سنجش الگوهای استنادی افراد پرسشنامه سبک استنادی را توسعه دادند. نمره‌های سبک تبیینی از حوادث خوب و حوادث ناگوار در سه بعد علی: درونی در مقابل بیرونی، پایدار در مقابل ناپایدار و عام در مقابل خاص به دست می‌آید. در این پرسشنامه دوازده موقعیت فرضی بیان شده که نیمی از آن‌ها موقعیت‌های خوب (مثبت)، و نیمی دیگر موقعیت‌های بد (منفی) هستند. هم‌چنین نیمی از موقعیت‌ها مربوط به روابط میان‌فردى و نیمی دیگر مربوط به موقعیت‌های پیشرفته است. مشارکت‌کننده در مورد هر رویداد با چهار سوال روبرو می‌شود و از وی خواسته می‌شود که تصور کند در آن موقعیت خاص قرار گرفته است. سپس اولین پرسشنامه مطرح می‌شود که در مورد عمده‌ترین علت واقعه است. از این سوال در نمره‌گذاری پرسشنامه استفاده نمی‌شود. ترتیب توالی سه سوال بعدی برای همه موقعیت‌ها یکسان است و ابعاد استنادهای علی را می‌سنجد. بر این اساس، سوال دوم برای هر موقعیت، بعد درونی‌بودن یا بیرونی‌بودن الگوی استنادی، سوال سوم برای هر موقعیت، بعد پایداری در برابر ناپایداری الگوی استنادی و سوال چهارم برای هر موقعیت، بعد فراگیر در برابر اختصاصی الگوی استنادی را اندازه‌گیری می‌کند. در این پرسشنامه هر یک از سوال‌ها روی یک طیف هفت درجه‌ای از «۱» تا «۷» پاسخ داده می‌شود. برای هریک از وقایع مثبت نمره ۱ = پایین‌ترین یا بدترین نمره، در حالی که نمره ۷ = بالاترین یا بهترین نمره و در مقابل، برای موقعیت‌های منفی نمره ۱ = بهترین و نمره ۷ = بدترین نمره است. برای همه وقایع مثبت بالاترین نمره ممکن = ۲۱ و پایین‌ترین نمره ممکن = ۳ است. در این پرسشنامه نمره‌های وقایع مثبت و منفی به‌طور مجزا محاسبه می‌شود (پیترسون و همکاران، ۱۹۸۲). در مطالعه هویت، فاکس کرافت و مکدونالد (۲۰۰۴) نتایج تحلیل عاملی تاییدی پرسشنامه سبک استنادی از ساختار سه عامل این ابزار شامل درونی / بیرونی بودن، پایداری / ناپایداری و جامعیت / اختصاصی برای وقایع مثبت و منفی به‌طور تجریبی حمایت کرد.

۳. برنامه تاب آوری پنسیلوانیا. این برنامه‌ی مداخله‌ای که توسط سلیگمن، ارنستب، گلیهام، ریویچ و لینکینس (۲۰۰۹) توسعه یافته است و اثربخشی آن در مطالعات متعددی مانند پنگ، لی، زو، میايو، چن، یو، لیو و وانگ (۲۰۱۴) و رویچ و سلیگمن (۲۰۱۱) به‌طور تجربی تایید شده است، شامل دو بخش عمده‌ی شناختی و اجتماعی است. در بخش شناختی، فنون مورد استفاده همان فنونی است که درمان‌گران شناخت‌گرا به‌منظور درمان افسردگی از آن استفاده می‌کنند. در بخش شناختی این برنامه در زمینه‌ی خوش‌بینی چهار مهارت اصلی به افراد آموزش داده

می‌شود. اولین فن شکار افکار خودآیند نام دارد. این افکار عبارت‌های شناور در ذهن هستند که در فراخوانی طیف وسیعی از تجارب هیجانی مانند غم، اضطراب و خشم موثرند. بنابراین در گام اول افراد نسبت به تشخیص افکار خودآیند منفی شناور در ذهن خویش مهارت لازم را کسب می‌کنند. دومین مهارت خوشبینی، ارزیابی این افکار خودآیند است. هدف این مهارت آن است که افراد بپذیرند آن‌چه که به‌خود نسبت می‌دهند، ضرورتا درست نیست. در این مرحله افراد می‌آموزنند که باورهای خود را درباره خویشتن و درباره دنیا، بهصورت فرضیه‌هایی بنگرنند که نیازمند آزمون است. به بیان دیگر فرد می‌آموزد که به‌منظور ارزیابی صحت و سقم باورهای خود، چگونه به گرددآوری شواهد لازم و ارزیابی آن‌ها اقدام کند. سومین مهارتی که فرد می‌آموزد آن است که فرد در مواجهه با رویدادهای ناخوشایند، برای یافتن تبیین‌های جایگزین تلاش می‌کند. در این بخش، یافتن تبیین‌های جایگزین در رویارویی با رخدادهای ناخوشایند در پیش‌بینی الگوی تجارب هیجانی و رفتاری فرد از اهمیتی قابل ملاحظه برخوردار است. چهارمین مهارت، اجتناب از فاجعه‌پنداری است. در این بخش افراد آموزش می‌بینند که در مواجهه با رویدادهای ناخوشایند از اندیشه‌یدن به بدترین پیامدهای احتمالی رخدادها بهطور جدی بپرهیزنند. بهبیان دیگر، افراد می‌آموزنند که در مواجهه با رخدادهای ناگوار، مرور ذهنی بدترین تفاسیر از آن رخدادها، انرژی آن‌ها را بهشدت تحلیل می‌برد و وضعیت خلقی آن‌ها را از آن‌چه هست بدتر می‌کند. بر این اساس باید به افراد راهبردهایی جهت کاهش این رخدادها آموخت. در بخش اجتماعی این برنامه، همسو با برخی الگوهای نظری موجود درباره افسرده‌گی به‌منظور کاهش چشم‌گیر تجارب هیجانی منفی در بین افراد، بر نقش محوری عناصر اجتماعی مانند مهارت‌های حل مساله و مهارت‌های اجتماعی تاکید می‌شود. بهبیان دیگر، در برنامه حاضر تاکید می‌شود که فراهم‌سازی بستر مناسب برای افزایش مهارت‌های اجتماعی افراد در کاهش تجارب منفی در زمینه تعامل‌ها بین فردی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (فریس و گیلهام، ۲۰۰۶). فهرست محتوایی برنامه تاب‌آوری پنسیلوانیا به تفکیک اهداف و فعالیت‌ها در جلسه‌های مختلف به‌شرح زیر است.

جلسه‌ای. در این جلسه هدف آشنایی اعضا با یکدیگر و مدرس، و تشریح برنامه آموزشی پنسیلوانیا (آموزش روانی) و اهم فعالیت‌های انجام‌شده در این جلسه شامل اجرای پیش‌آزمون، مرور مجمل زیربنای نظری برنامه تاب‌آوری پنسیلوانیا بود.

جلسه‌ای دوم، در این جلسه هدف آموزش الگوی رابطه بین حالت‌های هیجانی متعاقب رویارویی با رخدادهای منفی با نظام باورهای فرد بر اساس الگوی پیشنهادی الیس بود. اهم فعالیت‌های انجام‌شده در این جلسه شامل ارائه چندین متن دربردارنده‌ی یک اتفاق ناراحت‌کننده، پیامدهای مواجهه با این رویدادها و باورهای زیربنایی این پیامدها بود.

جلسه سوم، در این جلسه هدف ارزیابی الگوی اسنادی افراد در مواجهه با رویدادهای ناخوشایند بود. اهم فعالیت‌های انجام شده در این جلسه شامل تعریف مفهوم اسناد و تمایز اسنادهای خوش‌بینانه از اسنادهای بدبینانه و همچنین، تبیین رویدادها بر اساس الگوی الیس بود.

جلسه چهارم، در این جلسه هدف مجادله و مقابله با نگرش‌ها و باورهای فاجعه‌پندارانه بود. اهم فعالیت‌های انجام شده در این جلسه مشارکت کنندگان فن مجادله با افکار منفی را به کمک چهار اصل گردآوری شواهد، مطرح کردن تفسیرهای جایگزین، اجتناب از فاجعه‌پنداری و تدوین نقشه‌ی حمله می‌آموزند.

جلسه پنجم، در این جلسه هدف تشخیص سبک‌های رفتاری افراد و مهم‌ترین فعالیت انجام شده در این جلسه آموزش برقراری ارتباط پویا با کمک الگوی دیسک بود. این الگو با هدف بهبود کیفی تعاملات بین فردی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این الگو، پس از کسب اطلاع از مدل رفتاری خویش و نقاط قوت و ضعف آن و همچنین آگاهی از نقاط قوت و ضعف الگوی رفتاری انتخای شده دیگران، عوامل ایجاد کننده تعارض شناخته شده و درباره نحوه مدیریت تعارضات و کاهش آنها بر اساس مدل‌های رفتاری افراد بحث می‌شود.

جلسه ششم، در این جلسه هدف آموزش مراحل پنج‌گانه‌ی مهارت‌های حل مساله و اهم فعالیت‌های انجام شده در این مرحله دستیابی به حل موفقیت‌آمیز و کارآمد مسائل بود که شامل پنج مرحله زیر درنگ و اندیشه، از دیدگاه دیگران به امور نگریستن، تعیین اهداف، انتخاب روشی برای عمل پس از تعیین موارد مثبت و منفی و آزمون اثربخشی راحل انتخابی بود.

جلسه هفتم، هدف این جلسه آموزش مهارت‌های اجتماعی ابراز وجود یا جرات‌ورزی، و مذاکره و اهم فعالیت‌های انجام شده شامل توصیف وقایع عینی، بیان احساس‌ها، خواستار تغییر اختصاصی و مختصر، بررسی تاثیر تغییر بر نحوه احساس بود. برای مذاکره بر نکته‌های زیر تاکید شد. مشخص‌سازی یک خواست منطقی و دست‌یافتنی، به زبان آوردن خواست منطقی، توجه به خواسته‌های طرف مقابل، تلاش برای رسیدن به توافق، و تدوام مذاکره تا دستیابی به توافق بود. در انتهای این جلسه پس‌آزمون اجرا شد.

در مطالعه حاضر پس از برگردان نسخه اصلی بسته آموزشی تاب آوری پنسیلوانیا و صورت‌بندی اهداف و فعالیت‌ها به تفکیک جلسه‌ها، با هدف آزمون روایی محتوایی بسته منتخب از چند عضو هیات علمی دانشکده روان‌شناسی دانشگاه شهری درباره ویژگی فنی روایی محتوایی ابزار و تطبیق یافتگی فرهنگی محتوای برنامه نظرخواهی شد.

روش اجرا. در مرحله پیش‌آزمون به منظور کنترل آماری تفاوت‌های فردی و احدهای آزمایشی در اندازه‌های مربوط به سبک‌های اسنادی و سازگاری روان‌شناسخی، قبل از ارائه بسته آموزشی برای گروه آزمایش، واحدهای آزمایشی در هر دو گروه به پرسش‌نامه سازگاری با دانشگاه و پرسش‌نامه

سبک استنادی پاسخ دادند. پس از اتمام جلسه‌ها، اندازه‌های پس‌آزمون اول در دو گروه به دست آمد. در نهایت در مرحلهٔ پیگیری، پس از گذشت ۲ ماه، به‌منظور آزمون ماندگاری اثر برنامهٔ آموزشی، مجدداً از دو گروه اندازه‌های مربوط به سازگاری روان‌شناختی و سبک‌های استنادی جمع‌آوری شد. لازم به ذکر است با هدف تامین اخلاق پژوهش، پس از گردآوری اندازه‌های منتبه به متغیرهای اصلی پژوهش در مرحلهٔ پیگیری، محتوای برنامهٔ آموزشی منتخب در پنج جلسه به افراد گروه گواه که در فهرست انتظار بودند، نیز ارائه شد.

یافته‌ها

دامنهٔ سنی دانشجویان پسر ۱۹ تا ۲۲ سال با میانگین ۲۱/۳۷ و انحراف استاندارد ۱/۹۸ و دامنهٔ سنی دانشجویان دختر ۱۹ تا ۲۱ سال با میانگین ۲۰/۹۶ و انحراف استاندارد ۱/۸۴ بود.

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد متغیرها در گروه‌های آزمایش و گواه در پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری (تعداد در هر گروه = ۱۵)

متغیر	مرحله	گروه	میانگین	انحراف استاندارد
پیش‌آزمون	پیش‌آزمون	آزمایش	۲۱۸/۵۳	۱۴/۸۵
سازگاری روان‌شناختی	پیش‌آزمون	گواه	۲۱۵/۹۳	۱۶/۹۶
سبک استنادی مثبت	پیش‌آزمون	آزمایش	۲۲۸/۶۰	۱۷/۲۹
سبک استنادی منفی	پیش‌آزمون	گواه	۲۲۰/۲۶	۱۵/۷۶
سبک استنادی مثبت	پیگیری	آزمایش	۲۳۹/۳۳	۱۶/۹۱
سبک استنادی منفی	پیگیری	گواه	۲۱۹/۶۶	۱۷/۸۷
سبک استنادی مثبت	پیش‌آزمون	آزمایش	۵۵/۲۸	۱۵/۶۲
سبک استنادی منفی	پیش‌آزمون	گواه	۶۱/۲۲	۱۴/۱۱
سبک استنادی مثبت	پیش‌آزمون	آزمایش	۶۳/۹۴	۱۱/۷۶
سبک استنادی منفی	پیگیری	گواه	۵۷/۱۴	۱۵/۳۵
سبک استنادی مثبت	پیگیری	آزمایش	۶۲/۸۵	۱۷/۶۷
سبک استنادی منفی	پیگیری	گواه	۵۶/۰۲	۱۷/۸۸
سبک استنادی مثبت	پیش‌آزمون	آزمایش	۸۴	۱۴/۳۹
سبک استنادی منفی	پیش‌آزمون	گواه	۸۱/۹۵	۱۴/۸۲
سبک استنادی مثبت	پیش‌آزمون	آزمایش	۷۱/۸۶	۱۳/۳۹
سبک استنادی منفی	پیش‌آزمون	گواه	۸۰/۱۷	۱۵/۶۶
سبک استنادی منفی	پیگیری	آزمایش	۷۰/۹۰	۱۲/۷۸
سبک استنادی منفی	پیگیری	گواه	۷۸/۵۶	۱۴/۷۳

جدول ۱ اندازه‌های توصیفی میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای سازگاری روان‌شناختی و سبک‌های اسنادی مثبت و منفی را در دو گروه آزمایش و گواه نشان می‌دهد. در این بخش، بهمنظور تعیین اثر گروه بر اندازه‌های پس‌آزمون اول و دوم، پس از تفکیک سهم اندازه‌های جمع‌آوری شده سازگاری روان‌شناختی و سبک‌های اسنادی در مرحله پیش‌آزمون از متغیرهای وابسته، در کوتاه مدت و بلند مدت از چند طرح تحلیل کواریانس یکراهه استفاده شد. قبل از به کارگیری فن آماری تحلیل کواریانس برای نمره کلی سازگاری روان‌شناختی، مفروضه‌های خطی بودن رابطه بین کوریت و متغیر برآمد و همگنی شیب‌های رگرسیونی آزمون شد.

جدول ۲. نتایج مفروضه‌های خطی بودن و همگنی شیب‌های رگرسیونی برای نمره‌های سازگاری روان‌شناختی

η^2	P	F(df)	متغیر
گروه			
۰/۳۶	۰/۰۰۱	۱۵/۳۷(۲۷)	رابطه خطی بین کوریت و برآمد
۰/۰۰۰	۰/۵۰۳	۱/۱۰(۲۷)	همگنی شیب‌های رگرسیونی

نتایج جدول ۲ با تأکید بر معنی‌داری آماری توان تفسیری اندازه‌های پیش‌آزمون سازگاری روان‌شناختی در پیش‌بینی پراکندگی نمره‌ها پس‌آزمون سازگاری روان‌شناختی، بهطور تجریبی از مفروضه خطی بودن رابطه کوریت و متغیر برآمد حمایت می‌کند. در این جدول، عدم معنی‌داری کنش متقابل بین متغیر کوریت و عامل گروه تبیین پراکندگی نمره‌ها پس‌آزمون سازگاری روان‌شناختی، بر وجود مفروضه همگنی شیب‌های رگرسیونی تأکید می‌کند.

جدول ۳. نتایج تحلیل کواریانس با کنترل اثر پیش‌آزمون در گروه گواه و آزمایش در کوتاه مدت و پیگیری برای نمره‌های سازگاری روان‌شناختی

اندازه اثر	F	درجات آزادی	مجموع مجذورات	منابع تغییرپذیری
مرحله پس‌آزمون				
۰/۳۶	۱۵/۳۷**	(۲۷ و ۱)	۲۷۸۰/۷۳	اثر پیش‌آزمون
۰/۳۰	۱۱/۴۸**	(۲۷ و ۱)	۲۰۷۶/۳۷	گروه
مرحله پیگیری				
۰/۴۴	۲۱/۵۸**	(۲۷ و ۱)	۳۷۶۶/۲۶	اثر پیش‌آزمون
۰/۳۳	۱۳/۴۶**	(۲۷ و ۱)	۲۳۴۹/۹۰	گروه

*P<0/05 **P<0/1

در جدول ۳ نتایج فن آماری تحلیل کواریانس برای تعیین اثر گروه بر نمره سازگاری روان‌شناختی دانشجویان در کوتاه مدت و پیگیری نشان می‌دهد اثر عامل گروه بر نمره سازگاری روان‌شناختی دانشجویان در کوتاه مدت $\eta^2 = 0.30$, $P < 0.001$, $F(1, 48) = 11.48$ و بلند مدت $\eta^2 = 0.33$, $P < 0.001$, $F(1, 46) = 13.46$ از لحاظ آماری معنی دار است.

جدول ۴. نتایج اثرهای مفروضه‌های خطی بودن و همگنی شبیه‌های رگرسیونی برای نمره‌های استنادی مثبت

η^2	P	F(df)	متغیر
گروه			
۰/۴۳	۰/۰۰۰	۲۰/۴۸(۲۷)	رابطه خطی بین کوریت و برآمد
۰/۰۰۰	۰/۴۰	۱/۳۱(۲۲)	همگنی شبیه‌های رگرسیونی

نتایج جدول ۴ با تأکید بر معنی داری آماری توان تفسیری اندازه‌های پیش‌آزمون سبک استنادی مثبت در پیش‌بینی پراکندگی نمره‌های پس‌آزمون سبک استنادی مثبت، به طور تجربی از مفروضه خطی بودن رابطه کوریت و متغیر برآمد حمایت می‌کند. علاوه بر این، در جدول ۴، عدم معنی داری کنش متقابل بین متغیر کوریت و عامل گروه تبیین پراکندگی نمره‌های پس‌آزمون سبک استنادی مثبت، بر وجود مفروضه همگنی شبیه‌های رگرسیونی تأکید می‌کند.

جدول ۵. نتایج تحلیل کواریانس با کنترل اثر پیش‌آزمون در گروه گواه و آزمایش در کوتاه مدت و پیگیری برای نمره‌های سبک استنادی مثبت

اندازه اثر	F	درجات آزادی	مجموع مجذورات	متابع متغیر پذیری
مرحله پس‌آزمون				
۰/۴۳	۲۰/۴۸**	(۲۷ و ۱)	۲۳۰۴/۷۵	اثر پیش‌آزمون
۰/۲۱	۷/۱۹**	(۲۷ و ۱)	۷۸۱/۵۹	گروه
مرحله پیگیری				
۰/۲۷	۹/۷۹**	(۲۷ و ۱)	۱۰۴۴/۶۸	اثر پیش‌آزمون
۰/۱۸	۵/۷۹**	(۲۷ و ۱)	۶۱۷/۶۴	گروه

* $P < 0.05$ ** $P < 0.01$

در جدول ۵ نتایج فن آماری تحلیل کواریانس برای تعیین اثر گروه بر نمره سبک استنادی مثبت دانشجویان در کوتاه مدت و بلند مدت نشان داد که اثر عامل گروه بر نمره سبک استنادی مثبت

اثربخشی برنامه تاب آوری پنسیلوانیا بر ...

دانشجویان در کوتاه مدت $\eta^2 = 0.21$, $P < 0.001$, $F(1, 27) = 7.19$ و بلند مدت $\eta^2 = 0.18$, $P < 0.001$, $F(1, 27) = 5.78$ از لحاظ آماری معنی دار است.

جدول ۶. نتایج اثرهای مفروضه های خطی بودن و همگنی شیب های رگرسیونی برای نمره های استناد منفی

η^2	P	F(df)	متغیر گروه
0.21	0.0012	7.19 (27 و 1)	رابطه خطی بین کوریت و برآمد
0.000	0.29	1.98 (27 و 1)	همگنی شیب های رگرسیونی

نتایج جدول ۴ با تأکید بر معنی داری آماری توان تفسیری اندازه های پیش آزمون سبک استنادی منفی در پیش بینی پراکندگی نمره های پس آزمون سبک استنادی منفی، به طور تجربی از مفروضه خطی بودن رابطه کوریت و متغیر برآمد حمایت می کند. علاوه بر این، در جدول ۲، عدم معنی داری کنش متقابل بین متغیر کوریت و عامل گروه تبیین پراکندگی نمره های پس آزمون سبک استنادی منفی، بر وجود مفروضه همگنی شیب های رگرسیونی تأکید می کند.

جدول ۷. نتایج تحلیل کواریانس با کنترل اثر پیش آزمون در گروه گواه و آزمایش در کوتاه مدت و پیگیری برای نمره های سبک استنادی منفی

منابع تغییر پذیری	مجموع مجذورات	درجات آزادی	F	اندازه اثر
مرحله پس آزمون				
اثر پیش آزمون گروه	1981/75	(27 و 1)	19/90 **	0.42
اثر پیش آزمون گروه	671/29	(27 و 1)	6/74 **	0.20
مرحله پیگیری				
اثر پیش آزمون گروه	2034/47	(27 و 1)	20/87 **	0.44
اثر پیش آزمون گروه	584/57	(27 و 1)	5/99 **	0.18

* $P < 0.05$ ** $P < 0.01$

در جدول ۷ نتایج فن آماری تحلیل کواریانس برای تعیین اثر گروه بر نمره سبک استنادی منفی دانشجویان در کوتاه مدت و بلند مدت نشان داد که اثر عامل گروه بر نمره سبک استنادی منفی دانشجویان در کوتاه مدت $\eta^2 = 0.20$, $P < 0.001$, $F(1, 27) = 6.74$ و بلند مدت $\eta^2 = 0.18$, $P < 0.001$, $F(1, 27) = 5.99$ از لحاظ آماری معنی دار است.

بحث و نتیجه‌گيري

نتایج پژوهش حاضر از اثربخشی برنامه تابآوری پنسیلوانیا بر سبکهای استنادی و سازگاری روان‌شناختی دانشجویان در کوتاه مدت و بلند مدت به طور تجربی حمایت کرد. نتایج مطالعه حاضر همسو با یافته‌های مطالعات سلیگمن و همکاران (۲۰۰۹)، گیلهام و همکاران (۲۰۰۸)، برانواسر و همکاران (۲۰۰۹) نشان داد که تغییر الگوی ارجح تبیین فرد برای رخدادهای منفی فراروی در پیش‌بینی پاسخ‌های چندگانه به آن رویدادها از نقش قابل ملاحظه‌ای برخوردار است. طبق دیدگاه سلیگمن (۲۰۰۲) جایگزینی استنادهای خوش‌بینانه به جای استنادهای بدینانه از طریق تقویت منابع مقابله‌ای فردی و موقعیتی افراد، الگوی پاسخ‌های هیجانی آن‌ها به موقعیت‌های تنیدگی‌زا را با تغییر همراه می‌سازد. همسو با نتایج مطالعه استین‌هارت و دالبر (۲۰۰۸). آموزش تابآوری به فراگیران سبب می‌شود که نه تنها آن‌ها در مواجهه با رویدادهای تنیدگی‌زا استفاده از راهبردهای مقابله‌ای انطباقی را بر راهبردهای مقابله‌ای غیرانطباقی ترجیح دهند، بلکه آن‌ها به طور پراوachi در مواجهه با رخدادهای منفی زندگی، جایگزینی تفاسیر خود توانمندساز را به جای تفاسیر فاجعه‌آمیز نشان می‌دهند. به بیان دیگر، تجهیز منابع مقابله‌ای افراد و تقویت باورهای خودکارآمدی آن‌ها در پاسخ به مطالبات موقعیتی از طریق تغییر در استنادها سبب می‌شود که ارزیابی‌های شناختی چالشی جایگزین ارزیابی‌های شناختی تهدیدآمیز شوند.

علاوه بر این، نتایج مطالعه کانیل، مسی و رابینسون (۲۰۱۰) نشان می‌دهد که استفاده از تفاسیر توانمندساز در رویارویی با مطالبات فراروی به کمک پیشگیری از «نقصان انگیزش^۱» در افراد، سطح قابل قبولی از کنش‌وری روان‌شناختی را در آن‌ها تبیین می‌کند. همچنین، نتایج مطالعات هاروی و مارتینکو (۲۰۰۹)، کورت و استندینگ (۲۰۰۷) و سیفرت (۲۰۰۴) نشان می‌دهد از آن‌جا که افراد دارای سبک استنادی خوش‌بینانه در مواجهه با تجارب شکست بیشتر از ارزیابی‌های چالشی استفاده می‌کنند، در فرایند پاسخ‌دهی به مطالبات موقعیت‌های فراروی، نقصان انگیزش کمتری نشان می‌دهند.

علاوه بر این، هاروی و مارتینکو (۲۰۰۹) و بربس (۲۰۱۲) دریافتند افرادی که در مواجهه با رویدادهای منفی زندگی از استنادهای بدکارکرد استفاده می‌کنند، در بافت تعامل با دیگران رفتارهای خصم‌مانه بیشتری را نمایش می‌دهند، بهویژه اگر رفتارها و اعمال دیگران مبهم و نامشخص باشند. این افراد تمایل دارند که جنبه‌های منفی خود و دنیای اطرافشان را به طور مکرر مرور کنند و بر این باورند که علل رویدادها همیشه پایدار است. همچنین، افراد دارای سبک استنادی خصم‌مانه دچار سوگیری ادراکی بوده و رفتارهای دیگران را تهدیدآمیز تلقی می‌کنند.

1. demotivation

طبق الگوی پردازش شناختی اطلاعات اجتماعی کرک و داج (۱۹۹۴) تغییر در الگوهای استنادی از طریق تغییر در اهداف انتخابی در بافت جستجوی راه حل برای موقعیت‌های بین فردی دشوار، تجهیز خزانه راهبردهای مقابله‌ای و در نهایت احساس کارآمدی در نمایش اشکال مختلف رفتارهای بین فردی سازگارانه افراد، در بهبود سطح کنشوری روان‌شناختی آن‌ها منشا اثر واقع می‌شود. به بیان دیگر، همسو با نتایج مطالعات در اکی (۲۰۱۰) و سالمیوالی، اجانی، هانپا و پیتس (۲۰۰۵) و رُزی و آشر (۱۹۹۹) تغییر در الگوهای استنادی از طریق جایگزینی اهداف مبتنی بر حفظ و تداوم رابطه به جای اهداف مبتنی بر کسب قدرت و احترام، سطح سازگاری اجتماعی فرد افزایش نشان می‌دهد.

مرور مبانی نظری و شواهد تجربی مرتبط با مساله اصلی پژوهش (آزمون اثربخشی برنامه تاب آوری پنسیلوانیا بر سبکهای استنادی و سازگاری روان‌شناختی دانشجویان) همسو با جهت‌گیری‌های مفهومی منتخب در قلمرو مطالعاتی تئیدگی- مقابله، ضرورت گریزنای‌پذیر تمرکز بر نقش تفسیری «فرضیه بسط^۱» و «فرضیه توانمندسازی» را با هدف تبیین اثربخشی برنامه بازآموزی استنادی بر سازگاری روان‌شناختی بیش از پیش مورد تاکید قرار می‌دهد (شوارز و کنول، ۲۰۰۷).

بر اساس فرضیه بسط جایگزینی الگوی استنادی سازش یافته از طریق گسترش منابع مقابله‌ای فردی و موقعیتی سبب می‌شود که فرد در مواجهه با رخدادهای تئیدگی‌زا در موقعیت‌های مختلف در مدیریت الگو پاسخ فردی به تجارب انگیزاننده احساس کارآمدی کند. به بیان دیگر، بر اساس فرضیه بسط در قلمرو مطالعاتی تئیدگی- مقابله تاکید می‌شود که نمره بالا در خوشبینی از طریق افزایش در سطح تجارب حمایتی ادراک شده. به مثابه یک منبع مقابله‌ای موقعیتی ارزشمند و منابع مقابله‌ای فردی و در نهایت، افزایش در استفاده از راهبردهای مقابله‌ای انطباقی در مدیریت پاسخ به رویدادهای تئیدگی‌زا اثرگذار واقع می‌شود (شوارز و کنول، ۲۰۰۷).

علاوه بر این، بر اساس آموزه‌های قلمرو مطالعاتی تئیدگی- مقابله، نقش تفسیری استنادهای خوشبینانه- به مثابه یک منبع مقابله‌ای- در رابطه بین تجارب انگیزاننده پیرامونی و واکنش‌ها به این تجارب، از طریق فرضیه «توانمندسازی» قابل تبیین است. در فرضیه توانمندسازی تاکید می‌شود که تجربه بسط در منابع مقابله‌ای اجتماعی و فردی از طریق تحریض باورهای خودکارآمدی در پیش‌بینی الگوی انطباقی پاسخ به تجارب تئیدگی‌زا در موقعیت‌های مختلف، اثرگذار واقع می‌شود. بنابراین، همسو با پیشنهاد بندورا (۲۰۰۱) فرض می‌شود که ظرفیت

مديريت پرکييفت واكنش‌های هيجاني و فيزيولوژيك به رخدادهای انگيزاننده در موقعیت‌های مختلف، يك منبع باهمیت تقویت باورهای خودکارآمدی تلقی می‌شود. يکی از محدودیت‌های روش‌شناختی مطالعه حاضر اين است که بهدلیل عدم واگذاري واحدهای آزمایشي به موقعیت‌های مختلف آزمایيش، ظرفیت تعمیم‌پذیری نتایج پژوهش محدود به جامعه دانشجويان مقطع کارشناسی رشته روان‌شناسی در دانشگاه شهید بهشتی شد. علاوه بر اين، از آنجا که در مطالعه حاضر آزمون نقش تعديل کننده متغير جنس در فرایند مطالعه اثربخشی برنامه مداخله‌ای منتخب در کانون توجه پژوهشگران پژوهش حاضر قرار نگرفت، پیشنهاد می‌شود نقش تفاوت‌های جنسی نیز به عنوان يك منبع تغييرپذيری در مطالعات بعدی بررسی شود. در نهايیت، مقایسه اثربخشی برنامه تاب‌آوري پنسيلوانيا با ديگر برنامه‌های مداخله‌ای پراستفاده در موقعیت‌های تحصيلي مانند بازآموزی استادي (هادلي، بريتس، و افيفيلد، اسميت، دمورات و چو، ۱۹۹۸) و روان‌درمانی مثبت‌نگر (سلیگمن، رشید و پارکس، ۲۰۰۶) يك ضرورت پژوهشی غيرقابل اجتناب تلقی می‌شود. در مجموع، نتایج مطالعه حاضر همسو با يافته‌های مطالعات سليگمن و همكاران (۲۰۰۹)، گيلهام و همكاران (۲۰۰۸) و براونواسر و همكاران (۲۰۰۹) با حمایت تجربی از اثربخشی برنامه تاب‌آوري پنسيلوانيا بر سازگاري روان‌شناختي دانشجويان، از نقش با اهمیت تغيير در الگوهای استادي برای پژوهش ايمان‌سازی روانی فراگيران در موقعیت‌های تحصيلي دفاع می‌کند.

منابع

- بساك‌نژاد، سودابه، زرگر، يدالله، و حاتمي سربزه، معصومه. (۱۳۹۲). اثربخشی گروه درمان‌شناختي-رفتاري بر درآميختگي فکر- عمل، فرونšانوي افکار و احساس گناه دانشجويان دختر. *پژوهش‌های علوم شناختي و رفتاري*، ۱۳، پياپي ۴: ۳۲-۲۳.
- پورشهريار، حسين. (۱۳۹۳). اثربخشی آموزش الگوي برنامه‌ريزي درسي مبتنی بر خودنظمدهی و پاداش بر كاهش اضطراب امتحان دانشجويان. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردي*، ۸، پياپي ۲۹، ۷۱۱-۱۰۱.
- حسيني‌بهشتيان، محمد. (۱۳۸۹). مقاييسه اثربخشی درمان‌شناختي- رفتاري حضوري و درمان‌شناختي- رفتاري اينترنتي آفلاين بر ميزان افسردگي دانشجويان. *مطالعات روان‌شناسی باليني*، ۱۱(۱): ۱۴۴-۱۲۹.
- سرمند، زهره، بازركان، عباس، و حجازي، الهه. (۱۳۸۳). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. تهران: انتشارات آگاه.

شکوهی فرد، سارا، حمید، نجمه، و سودانی، منصور. (۱۳۹۲). اثربخشی آموزش سرخختی روان‌شناختی بر کیفیت زندگی دانشجویان دختر تربیت معلم، دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی تابستان، ۱۴(۲) پیاپی ۵۲: ۱۴-۲۵.

وطن‌خواه، حمیدرضا، نیک‌آمال، میترا، و نیک‌شعار، لیلا. (۱۳۹۰). اثربخشی آموزش بازسازی شناختی بر درمان‌گی آموخته‌شده و عزت نفس دانشجویان. *تحقیقات روان‌شناختی*، ۳(۱۰): ۶۶-۵۵.

وحیدی‌مطلق، لیدا، کجاف، محمدباقر، و صالح‌زاده، مریم. (۱۳۹۰). اثربخشی درمان شناختی-رفتاری و شناخت درمانی مذهبی بر اضطراب دانش‌آموزان. *مجله علوم رفتاری*، ۵(۳): ۱۹۵-۲۰۱.

Amanda, C. D. (2010). *Social information processing: The effect of affective ties on children's social goals*. Unpublished dissertation. Western Kentucky University.

American Psychological Association. (2009). *Teaching resilience, sense of purpose in schools can prevent depression, anxiety and improve grades, according to research*. University of Pennsylvania.

Ando, M. (2011). An intervention program focused on self-understanding and interpersonal interactions to prevent psychosocial distress among Japanese university students. *Journal of Adolescence*, 34(5): 929-940.

Baker, S. R. (2003). A prospective longitudinal investigation of social problem-solving appraisals on adjustment to university, stress, health, and academic motivation and performance. *Personality and Individual Differences*, 35(3): 569-591.

Baker, R. W., & Siryk, B. (1984). Measuring adjustment to college. *Journal of Counseling Psychology*, 31: 179-189.

Bandura, A. (2002). Social cognitive theory in cultural context. *Applied Psychology: An International Review*, 51: 269-290.

Brees, J. R. (2012). *The relationship between subordinates' individual differences and their perceptions of abusive supervision*. A dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of doctor of philosophy, The Florida state university college of business.

Gillham, J. E., Brunwasser, S. M., & Freres, D. R. (2008). Preventing depression in early adolescence: The penn resiliency program. In J. R. Z. Abela & B. L. Hankin (Eds.), *Handbook of depression in children and adolescents*. (pp. 309-322). New York, NY: Guilford Press.

Brunwasser, S. M.; Gillham, J. E.; & Kim, E. S. (2009). A meta-analytic review of the penn resiliency program's effect on depressive symptoms. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 77(6): 1042-1054.

Buchanan, G. M., Gardenswartz, C. A., & Seligman M. E. P. (1999). Physical health following a cognitive-behavioral intervention. *Prevention and Treatment*, 2(10): 159-171.

- Cohen, J. S., & Miller, L. J. (2009). *Interpersonal mindfulness training for well-being: A pilot study with psychology graduate students*. Teachers College Record, 111(12): 2760-2774.
- Forgeard, M. J. C., & Seligman, M. E. P. (2012). Seeing the glass half full: A review of the causes and consequences of optimism. *Pratiques psychologiques*, 18: 107-120.
- Jameson, R. P. (in press). The effects of a hardiness educational intervention on hardiness and perceived stress of junior baccalaureate nursing students. *Nurse Education Today*.
- Juklová, K. (2012). Evaluation of cognitive and metacognitive training in university students with a specific learning disability. *Social and Behavioral Sciences*, 69: 14-17.
- Ilkhchi, S. V., Poursharifi, H., & Alilo, M. (2011). The effectiveness of cognitive-behavioral group therapy on self-efficacy and assertiveness among anxious female students of high schools. *Social and Behavioral Sciences*, 30: 2586-2591.
- Harve, P., & Martinko, M. J. (2009). *Attribution theory and motivation*. Jones and Bartlett Publishers, LLC. 147-164.
- Hewitt, A. K., Foxcroft, D. R., & MacDonald, J. (2004). Multitrait-multimethod confirmatory factor analysis of the attributional style questionnaire. *Personality and Individual Differences*, 37: 1483-1491.
- Hirokawa, K., Yagi, A., & Miyata, Y. (2002a). An examination of the effects of stress management training for Japanese college students of social work. *International Journal of Stress Management*, 9(2): 113-123.
- Hirokawa, K., Yagi, A., & Miyata, Y. (2002b). Effects of stress coping strategies on psychological and physiological responses during speeches in Japanese and English. *Social Behavior and Personality*, 30(2): 203-212.
- Hudley, C., Britsch, B., Wakefield, W. D., Smith, T., Demorat, M., & cho, S. (1998). An attribution retraining program to reduce aggression in elementary school students. *Psychology in the Schools*, 35(3): 271-281.
- Kardmil, E. V., Reivich, K. J., & Seligman, M. E. P. (2002). The prevention of depressive symptoms in low-income minority middle school students. *Prevention & Treatment*, 5(8):1-31.
- Kaniel, R., Massey, C., & Robinson, D. T. (2010). The importance of being an optimist: Evidence from labor markets. *The national bureau of economic research*, 1-42.
- Keogh, E., Bond, F. W., & Flaxman, P. E. (2006). Improving academic performance and mental health through a stress management intervention: Outcomes and mediators of change. *Behavior Research and Therapy*, 44: 339-357.
- King, R. B., & Gaerlan, M. J. M. (2014). High self-control predicts more positive emotions, better engagement, and higher achievement in school. *European Journal of Psychology of Education*, 29: 81–100.

- Kordt, E., & Standing, C. (2007). *Always the optimist? Proceedings of conference on information management and internet research (CIMIR)*. Perth: We-B centre, Edith Cowan University, 272-281.
- Naber, J., & Wyatt, H. T. (2014). The effect of reflective writing interventions on the critical thinking skills and dispositions of baccalaureate nursing students . *Nurse Education Today*, 34(1): 67-72.
- Peng, L., Li, M., Zuo, X., Miao, Y., Chen, L., Yu, Y., Liu, B., & Wang, T. (2014). Application of the Pennsylvania resilience training program on medical Students. *Personality and Individual Differences*, 47-51, 61-62.
- Peterson, C. (2000). The future of optimism. *American Psychological Association*. 55(1): 44-55.
- Peterson, C., Semel, A., Von Beayer, C., Abramson, L. Y., Metalsky, G. I., & Seligman, M. E. P. (1982). The attribution style questionnaire. *Cognitive Therapy and Research*, 6: 229- 286.
- Peterson, C., & Steen, T. (2009). Optimistic explanatory style. In: Snyder, C., Lopez, S. (Eds.), *Oxford handbook of positive psychology*. Oxford University Press, New York, 313-321.
- Pool, D. L., & Qualter, P. (2012). Improving emotional intelligence and emotional self-efficacy through a teaching intervention for university students. *Learning and Individual Differences*, 22(3): 306-312.
- Putwain, D. W., Larkin, D., & Sander, P. (2013). A reciprocal model of achievement goals and learning related emotions in the first year of undergraduate study. *Contemporary Educational Psychology*, 38: 361-374.
- Rasmussen, H. N., Scheier, M. F., & Greenhouse, J. B. (2009). Optimism and physical health: A meta-analytic review. *Annals of Behavioral Medicine*, 37(3): 239-256.
- Regehr, C., Glancy, D., & Pitts, A. (2013). Interventions to reduce stress in university students: A review and meta-analysis. *Journal of Affective Disorders*, 148(1): 1-11.
- Reivich, K. J., & Seligman, M. E. P. (2011). *Master resilience training in the U. S. Army*. American Psychologist, 66(1): 25-34.
- Sakurai, T., McCall-Wolf, F., & Kashima, E. S. (2010). Building intercultural links: The impact of a multicultural intervention program on social ties of international students in Australia. *International Journal of Intercultural Relations*, 34(2): 176-185.
- Sang, H, Y. Gyung-Hee, K., & Jiyoung, K. (2011). Effectiveness of an interpersonal relationship program on interpersonal relationships, self-esteem, and depression in nursing students. *Journal of Korean Academy of Nursing*, 41(6): 805- 813.
- Seifert, T. L. (2004). Understanding student motivation. *Educational Research*, 46(2): 137-149.
- Schwarzer, R., & Knoll, N. (2007). Functional roles of social support within the stress and coping process: A theoretical and empirical overview. *International Journal of Psychology*, 42: 243-252.

- Seligman, M. E. P., Ernsth, R. M., Gillham, C. J., Reivich, K., & Linkinsd, M. (2009). Positive education: Positive psychology and classroom interventions. *Oxford Review of Education*. 35(3): 293–311.
- Seligman, M. E. P. (2002). *Positive psychology, positive prevention, and positive therapy*. In C. R. Snyder, & s. J. Lopez (Eds). *The handbook of positive psychology*. New York: Oxford Press.
- Seligman, M. E. P., Ernsth, R. M., Gillham, C. J., Reivich, K., & Linkinsd, M. (2009). Positive education: positive psychology and classroom interventions. *Oxford Review of Education*. 35(3): 293–311.
- Seligman, M. E. P., Rashid, T., & Parks, A. C. (2006). Positive psychotherapy. *American Psychology*. 61: 774-788.
- Steinhardt, M. A., & Dolbier, C. L. (2008). Evaluation of a resilience intervention to enhance coping strategies and protective factors and decrease symptomatology. *Journal of American College Health*, 56(4): 445-453.

پرسش‌نامه سبک استنادی

هر یک از موقعیت‌های زیر را بخوانید و تصور کنید که آن اتفاق برای شما رخ داده است. به نظر شما مهمترین دلیل وقوع آن اتفاق چیست؟ به هر سوال با انتخاب عدد مورد نظر پاسخ دهید.

موقعیت ۱

دoustی را می‌بینید که از ظاهر شما تعریف می‌کند.

۱. دلیل اصلی تعریف دوست شما چیست؟ فقط یک مورد را نام ببرید.

۲. دلیل اصلی تعریف دوست شما، تا حدی به شما یا به چیزی درباره دیگران و یا شرایط دیگر مربوط می‌شود؟

در مجموع به افراد دیگر یا شرایط مربوط می‌شود ۱ ۳ ۲ ۱ ۴ ۵ ۶ ۷ در مجموع به من مربوط می‌شود.

۳. آیا در آینده، اگر دوست خود را ببینید، دوباره این اتفاق باز هم رخ خواهد داد؟

دیگر هرگز رخ نخواهد داد ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ همیشه رخ خواهد داد.

۴. آیا علت وقوع چنین اتفاقی فقط رابطه شما با دوستانتان را تحت تاثیر قرار می‌دهد یا روی تمام موقعیت‌های زندگی شما اثر خواهد گذاشت.

فقط بر این موقعیت خاص اثر خواهد گذاشت ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ روی تمام زندگی من اثر خواهد گذاشت.

موقعیت ۲

به دنبال یافتن شغلی هستید ولی مدت زمانی است که تلاش شما با موفقیت همراه نمی‌شود.

۵. دلیل اصلی عدم موفقیت شما چیست؟ فقط یک کورد را نام ببرید.

۶. آیا عدم موفقیت شما در یافتن شغلی مناسب تا حدی به شما یا به دیگران و یا به شرایط دیگری مربوط می‌شود؟

در مجموع به افراد دیگر یا شرایط مربوط می‌شود ۱ ۳ ۲ ۱ ۴ ۵ ۶ ۷ در مجموع به من مربوط می‌شود.

۷. آیا در آینده، اگر باز هم به دنبال یافتن شغلی باشید، چنین وضعیتی تکرار خواهد شد؟

دیگر هرگز رخ نخواهد داد ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ همیشه رخ خواهد داد.

۸. آیا علت وقوع چنین وضعیتی فقط روی یافتن شغل شما اثر می‌گذارد یا تمامی جوانب زندگی شما را تحت تاثیر قرار می‌دهد؟

اثربخشی برنامه تاب آوری پنسیلوانیا بر ...

فقط بر این موقعیت خاص اثر خواهد گذاشت ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ روی تمام زندگی من اثر خواهد گذاشت.

موقعیت ۳

شما خیلی ثروتمند شده اید.

۹. دلیل اصلی این موفقیت چیست؟ فقط یک مورد را نام ببرید.

۱۰. آیا دلیل این موفقیت تا حدی به شما یا به دیگران و یا به شرایط دیگر مربوط می شود؟

در مجموع به افراد دیگر یا شرایط مربوط می شود ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ در مجموع به من مربوط می شود.

۱۱. آیا در آینده، باز چنین اتفاقی تکرار خواهد شد؟

دیگر هرگز رخ نخواهد داد ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ همیشه رخ خواهد داد.

۱۲. آیا علت وقوع چنین اتفاق موفقیت آمیزی فقط روی توان مالی و اقتصادی شما اثر می گذارد یا تمامی جوانب زندگی شما را تحت تاثیر قرار می دهد؟

فقط بر این موقعیت خاص اثر خواهد گذاشت ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ روی تمام زندگی من اثر خواهد گذاشت.

موقعیت ۴

دوستی که با مشکلی روپردازی شده است برای حل مشکل خود از شما تقاضای کمک می کند اما شما هیچ کمکی به او نمی کنید.

۱۳. دلیل اصلی چنین اتفاقی چیست؟ فقط یک مورد را نام ببرید.

۱۴. آیا دلیل اصلی کمک نکردن شما به دوستان تا حدی به شما یا به دیگران و یا به شرایط دیگری مربوط می شود؟

در مجموع به افراد دیگر یا شرایط مربوط می شود ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ در مجموع به من مربوط می شود.

۱۵. آیا در آینده، باز چنین اتفاقی تکرار خواهد شد؟

دیگر هرگز رخ نخواهد داد ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ همیشه رخ خواهد داد.

۱۶. آیا وقوع چنین اتفاقی فقط بر رفتار تقاضای کمک دوست شما با هدف حل مشکل خویشتن اثر می گذارد یا تمامی جوانب زندگی شما را تحت تاثیر قرار می دهد؟

فقط بر این موقعیت خاص اثر خواهد گذاشت ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ روی تمام زندگی من اثر خواهد گذاشت.

موقعیت ۵

شما در حال ارائه یک سخنرانی بسیار مهم در مقابل یک گروه هستید اما واکنش مخاطبین درباره سخنرانی شما منفی است.

۱۷. دلیل اصلی چنین اتفاقی چیست؟ فقط یک مورد را نام ببرید.

۱۸. آیا دلیل چنین واکنشی از سوی مخاطبین، تا حدی به شما یا به دیگران و یا به شرایط دیگری مربوط می شود؟

در مجموع به افراد دیگر یا شرایط مربوط می شود ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ در مجموع به من مربوط می شود.

۱۹. آیا در آینده، باز چنین اتفاقی تکرار خواهد شد؟

دیگر هرگز رخ نخواهد داد ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ همیشه رخ خواهد داد.

۲۰. آیا دلیل وقوع چنین اتفاقی فقط بر کیفیت سخنرانی شما اثر می گذارد، یا تمام جوانب زندگی شما را تحت تاثیر قرار می دهد؟

فقط بر این موقعیت خاص اثر خواهد گذاشت ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ روی تمام زندگی من اثر خواهد گذاشت.

موقعیت ۶

شما پروژه‌ای را انجام می دهید که بسیار مورد تشویق قرار می گیرد.

۲۱. دلیل اصلی چنین اتفاقی چیست؟ فقط یک مورد را نام ببرید.

۲۲. آیا دلیل وقوع چنین وضعیتی تا حدی به شما یا به دیگران و یا به شرایط دیگری مربوط می شود؟

در مجموع به افراد دیگر یا شرایط مربوط می‌شود	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۲۳. آيا در آينده، زمانی که پروژه‌اي را انجام مي‌دهيد، دوباره اين وضعیت تکرار خواهد شد؟							
دیگر هرگز رخ نخواهد داد	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۲۴. آيا دليل وقوع چنین موفقیتی فقط کیفیت انجام پروژه‌های تحقیقاتی را تحت تاثیر قرار می‌دهد یا بر تمام جواب زندگی شما اثر خواهد گذاشت؟							
فقط بر اين موقعیت خاص اثر خواهد گذاشت	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
روی تمام زندگی من اثر خواهد گذاشت.							

موقعیت ۷

دوستی را می‌بینید که با شما با خصوصیت رفتار می‌کند.							
۲۵. دليل اصلی چنین اتفاقی چیست؟ فقط یک مورد را نام ببرید.							
۲۶. آيا دليل وقوع چنین وضعیتی تا حدی به شما یا به دیگران و یا به شرایط دیگری مربوط می‌شود؟							
در مجموع به افراد دیگر یا شرایط مربوط می‌شود	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۲۷. آيا در آينده، زمانی که دوست خود را ملاقات می‌کنید، دوباره اين وضعیت تکرار خواهد شد؟							
دیگر هرگز رخ نخواهد داد	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۲۸. آيا دليل وقوع چنین وضعیتی فقط کیفیت تعامل با دوستان را تحت تاثیر قرار می‌دهد یا تمام جواب زندگی شما را متاثر می‌کند؟							
فقط بر اين موقعیت خاص اثر خواهد گذاشت	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
روی تمام زندگی من اثر خواهد گذاشت.							

موقعیت ۸

نمی‌توانید تمام کارهایی را که دیگران از شما انتظار دارند انجام دهید.							
۲۹. دليل اصلی چنین اتفاقی چیست؟ فقط یک مورد را نام ببرید.							
۳۰. آيا دليل وقوع چنین وضعیتی تا حدی به شما یا به دیگران و یا به شرایط دیگری مربوط می‌شود؟							
در مجموع به افراد دیگر یا شرایط مربوط می‌شود	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۳۱. آيا در آينده، دوباره اين وضعیت تکرار خواهد شد؟							
دیگر هرگز رخ نخواهد داد	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۳۲. آيا دليل وقوع چنین وضعیتی فقط انجام کارهایی که دیگران از شما انتظار دارند انجام دهید را تحت تاثیر قرار می‌دهد یا تمام جواب زندگی شما را متاثر می‌سازد؟							
فقط بر اين موقعیت خاص اثر خواهد گذاشت	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
روی تمام زندگی من اثر خواهد گذاشت.							

موقعیت ۹

دوستان را با شما نسبت به قبل مهریانه‌تر رفتار می‌کند.							
۳۳. دليل اصلی چنین اتفاقی چیست؟ فقط یک مورد را نام ببرید.							
۳۴. آيا دليل وقوع چنین وضعیتی تا حدی به شما یا به دیگران و یا به شرایط دیگری مربوط می‌شود؟							
در مجموع به افراد دیگر یا شرایط مربوط می‌شود	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۳۵. آيا در آينده، در تعامل با دوستان، دوباره اين وضعیت تکرار خواهد شد؟							
دیگر هرگز رخ نخواهد داد	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۳۶. آيا دليل وقوع چنین وضعیتی فقط تعامل شما با دوستان را تحت تاثیر قرار می‌دهد یا تمام جواب زندگی شما را متاثر می‌سازد؟							
فقط بر اين موقعیت خاص اثر خواهد گذاشت	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
روی تمام زندگی من اثر خواهد گذاشت.							

موقعیت ۱۰

- با وجود آن که نحوه درخواست شما برای یک شغل خیلی مهم بسیار بد است اما آن را به دست می آورید.
۴۷. دلیل اصلی چنین اتفاقی چیست؟ فقط یک مورد را نام ببرید.
۴۸. آیا دلیل وقوع چنین وضعیتی تا حدی به شما یا به دیگران و یا به شرایط دیگری مربوط می شود؟
در مجموع به افراد دیگر یا شرایط مربوط می شود ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ در مجموع پنهان من مربوط می شود.
۴۹. آیا در آینده، دوباره این وضعیت تکرار خواهد شد؟
دیگر هرگز رخ نخواهد داد ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ همیشه رخ خواهد داد.
۴۰. آیا دلیل وقوع چنین وضعیتی فقط این موقعیت شغلی خاص را در زندگی شما تحت تاثیر قرار می هد یا تمام جواب زندگی
شما را متاثر می سازد؟
فقط بر این موقعیت خاص اثر خواهد گذاشت ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ روی تمام زندگی من اثر خواهد گذاشت.

موقعیت ۱۱

- ملاقاتی که با یکی از دوستتان خود دارید به خوبی پیش نمی رود.
۴۱. دلیل اصلی چنین اتفاقی چیست؟ فقط یک مورد را نام ببرید.
۴۲. آیا دلیل وقوع چنین وضعیتی تا حدی به شما یا به دیگران و یا به شرایط دیگری مربوط می شود؟
در مجموع به افراد دیگر یا شرایط مربوط می شود ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ در مجموع به من مربوط می شود.
۴۳. آیا در آینده، دوباره این وضعیت تکرار خواهد شد؟
دیگر هرگز رخ نخواهد داد ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ همیشه رخ خواهد داد.
۴۴. آیا دلیل وقوع چنین وضعیتی فقط رابطه شما با دوستتان را تحت تاثیر قرار می دهد یا روی تمامی جواب زندگی شما اثر
خواهد گذاشت؟
فقط بر این موقعیت خاص اثر خواهد گذاشت ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ روی تمام زندگی من اثر خواهد گذاشت.

موقعیت ۱۲

- شما جایزه گرفته اید.
۴۵. دلیل اصلی چنین اتفاقی چیست؟ فقط یک مورد را نام ببرید.
۴۶. آیا دلیل وقوع چنین وضعیتی تا حدی به شما یا به دیگران و یا به شرایط دیگری مربوط می شود؟
در مجموع به افراد دیگر یا شرایط مربوط می شود ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ در مجموع به من مربوط می شود.
۴۷. آیا در آینده، دوباره این وضعیت تکرار خواهد شد؟
دیگر هرگز رخ نخواهد داد ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ همیشه رخ خواهد داد.
۴۸. آیا دلیل وقوع چنین وضعیتی فقط روی دریافت پاداش های بعدی شما اثر خواهد گذاشت یا تمام جواب زندگی شما را تحت
تأثیر قرار خواهد داد؟
فقط بر این موقعیت خاص اثر خواهد گذاشت ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ روی تمام زندگی من اثر خواهد گذاشت.
